

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 lutego 1965 r.

w sprawie rozliczania udziałów budżetów terenowych w dochodach budżetu centralnego.

Na podstawie art. 51 ustawy z dnia 1 lipca 1953 r. o prawie budżetowym (Dz. U. z 1953 r. Nr 45, poz. 221 i z 1963 r. Nr 28, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy rozliczania udziałów w dochodach budżetu centralnego, przysługujących radom narodowym na podstawie ustawy budżetowej.

§ 2. 1. Rozliczenia udziałów na rzecz budżetów powiatowych i miast stanowiących powiaty oraz na rzecz budżetów wojewódzkich i miast wyłączonych z województw dokonują właściwe oddziały Narodowego Banku Polskiego.

2. Rozliczenia udziałów na rzecz budżetów rad narodowych nie wymienionych w ust. 1 dokonują wydziały finansowe prezydentów powiatowych rad narodowych.

§ 3. 1. Podstawę rozliczeń, o których mowa w § 2, stanowią plany zrównoważenia budżetów terenowych oparte na stawkach procentowych i kwotach udziałów ustalonych na podstawie ustawy budżetowej.

2. Wydziały finansowe prezydentów wojewódzkich rad narodowych przesyłają do oddziałów wojewódzkich Narodowego Banku Polskiego plany zrównoważenia zbiorczych budżetów województw, opracowane na zasadach określonych w ust. 1, a wydziały finansowe prezydentów powiatowych i miejskich rad narodowych przesyłają właściwemu oddziałowi operacyjnemu Narodowego Banku Polskiego plany zrównoważenia budżetów powiatów (miast stanowiących powiaty) zgodne ze stawkami procentowymi oraz kwotami ustalonymi w planie zrównoważenia zbiorczego budżetu województwa.

§ 4. 1. Oddziały Narodowego Banku Polskiego dokonują rozliczeń udziałów w dochodach budżetu centralnego na rzecz budżetów powiatowych i miast stanowiących powiaty według stanów tych dochodów na rachunkach bankowych i według stawek procentowych ustalonych w planach zrównoważenia.

2. Na rzecz jednostkowego budżetu wojewódzkiego przypada kwota udziału, stanowiąca różnicę między globalną kwotą udziału należną zbiorczemu budżetowi województwa w określonym dochodzie a kwotą odprowadzonych przez oddziały Narodowego Banku Polskiego udziałów na rzecz budżetów niższego stopnia.

3. Rozliczeń udziałów, o których mowa w § 2, dokonują oddziały Narodowego Banku Polskiego i wydziały finansowe na zasadach i w terminach określonych w § 29 przepisów o rachunkowości budżetowej, stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 2 stycznia 1961 r. w sprawie przepisów o rachunkowości budżetowej (Monitor Polski z 1961 r. Nr 17, poz. 87 i z 1962 r. Nr 2, poz. 4).

4. W wypadkach uzasadnionych pilnymi płatnościami (np. wynagrodzenie za pracę) wydziały finansowe prezydentów powiatowych rad narodowych (rad narodowych miast stanowiących powiaty) mogą wystąpić, poza terminami, o których mowa w ust. 3, do właściwych oddziałów operacyjnych Narodowego Banku Polskiego o udzielenie zaliczki na poczet udziałów.

5. Właściwe oddziały operacyjne Narodowego Banku Polskiego mogą udzielić zaliczek, o których mowa w ust. 4, do wysokości stanu na rachunku bankowym określonego źródła dochodów budżetu centralnego, przy zastosowaniu ustalonych stawek procentowych udziału oraz z uwzględnieniem przepisów § 5. Zaliczki są udzielane w ciężar wydatków budżetu centralnego analogicznie jak udziały.

§ 5. 1. Rozliczone w trybie § 4 kwoty z poszczególnych źródeł udziałów nie mogą przekroczyć wysokości 103% kwot, przewidzianych w planach zrównoważenia (§ 3).

2. Oddziały Narodowego Banku Polskiego i wydziały finansowe zaprzestają dalszego przelewania na dochody budżetów terenowych kwot z tych źródeł udziałów, w których osiągnięto 103% kwot przewidzianych w planach zrównoważenia.

§ 6. 1. W razie nieosiągnięcia przez powiatową radę narodową (radę narodową miasta stanowiącego powiat) lub radę narodową niższego stopnia 98% wpływów z poszczególnego źródła udziałów, prezydium rady narodowej wyższego stopnia udzieli w terminie do 10 stycznia następnego roku wyrównania do 98% tych wpływów. Wyплаты tej należy dokonać z dochodów uzyskanych z tego źródła udziałów, w którym budżet niższego stopnia nie osiągnął 98% kwot przewidzianych w planie zrównoważenia.

2. Wydział finansowy prezydium wojewódzkiej rady narodowej do dnia 20 stycznia następnego roku występuje do Ministerstwa Finansów z wnioskiem o uzupełnienie środków wyrównawczych, w razie gdy kwota wpływów z poszczególnego źródła udziałów w zbiorczym budżecie wyniesie poniżej 98% kwoty, ustalonej na podstawie ustawy budżetowej. Wyrównanie to powinno nastąpić w terminie i w trybie określonych w § 192 ust. 3 przepisów o rachunkowości budżetowej.

3. Wydziały finansowe prezydentów wojewódzkich rad narodowych nadsyłają do Ministerstwa Finansów w terminie ustalonym w ust. 2 sprawozdanie z wykonania rozliczeń z udziałów w dochodach budżetu centralnego według wzoru ustalonego odrębnie.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1965 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 8 lutego 1965 r.

w sprawie produkcji filmów przeznaczonych do publicznego wyświetlania.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o kinematografii (Dz. U. z 1951 r. Nr 66, poz. 452 i z 1961 r. Nr 10, poz. 53) zarządza się, co następuje:

§ 1. Produkcja filmów przeznaczonych do publicznego wyświetlania przez osoby fizyczne, osoby prawne oraz inne jednostki organizacyjne nie podlegające Naczelnemu Zarzą-

dowi Kinematografii Ministerstwa Kultury i Sztuki może być wykonywana jedynie na podstawie zezwolenia Naczelnego Zarządu Kinematografii i na warunkach przez niego ustalonych.

§ 2. Produkcją filmów w rozumieniu § 1 jest:

- 1) wykonywanie zdjęć filmowych na taśmie światłoczułej wszelkiej szerokości,
- 2) wykonywanie nagrań i przegrań dźwięku na taśmie światłoczułej i magnetycznej dla celów produkcji filmowej,
- 3) obróbka laboratoryjna taśmy filmowej i jej montaż,
- 4) wykonywanie kopii filmowych.

§ 3. 1. Nie wymaga zezwolenia Naczelnego Zarządu Kinematografii:

- 1) produkcja filmów specjalistycznych:
 - a) z dziedziny nauki oraz badań naukowych (związanych z nimi doświadczeń) i dydaktyki,
 - b) stanowiących materiały filmowe w zakresie dokumentacji produkcyjnej, technologicznej i doświadczeń naukowo-badawczych,
 - c) dotyczących zagadnień technicznych (postępu technicznego), ekonomicznych i organizacyjnych,
 - d) popularyzujących zagadnienia bezpieczeństwa i higieny pracy,
 - e) stanowiących materiały kronikarskie, związane z działalnością zainteresowanych jednostek organizacyjnych, realizowanych przez pracowników nauki i personel inżynierjno-techniczny w szkołach wyższych, instytutach naukowo-badawczych oraz placówkach naukowo-badawczych i doświadczalnych zakładów pracy,
- 2) produkcja filmów realizowanych przez organizacje polityczne, społeczne i zawodowe, jeżeli dotyczą statutowej działalności tych organizacji,
- 3) produkcja filmów amatorskich.

2. Filmy wymienione w ust. 1 mogą być realizowane bez zezwolenia Naczelnego Zarządu Kinematografii, jeżeli:

- 1) są realizowane dla własnych potrzeb,
- 2) realizacja odbywa się na taśmie o szerokości nie większej niż 16 mm,
- 3) są przeznaczone do wyświetlania nieodpłatnego w zamkniętym gronie osób zainteresowanych.

§ 4. Przepisy § 3 nie dotyczą produkcji filmów, realizowanych odpłatnie na zlecenie jednostek organizacyjnych oraz organizacji określonych w § 3 ust. 1 przez osoby prawne lub przez osoby fizyczne nie będące pracownikami tych jednostek (organizacji).

§ 5. Jednostki organizacyjne i organizacje realizujące filmy wymienione w § 3 ust. 1 pkt 1 obowiązane są uzyskać zgodę swego organu zwierzchniego oraz zgłosić zrealizowany film Centralnemu Instytutowi Informacji Naukowo-Tech-

nicznej i Ekonomicznej, zamieszczając w zgłoszeniu dane wymagane przez ten Instytut.

§ 6. Zwolnienie od obowiązku uzyskania zezwolenia na produkcję filmów w wypadkach nie przewidzianych w § 3 może nastąpić na podstawie decyzji Naczelnego Zarządu Kinematografii.

§ 7. Produkcję filmów (§ 2) przez Ministerstwo Obrony Narodowej i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych oraz przez podległe im jednostki i instytucje o charakterze wojskowym, produkcję filmów dla potrzeb programu telewizyjnego przez Komitet do Spraw Radia i Telewizji i jednostki podległe Komitetowi oraz produkcję filmów realizowanych przez Pracownię Filmów Szkolnych Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej i Filmowej im. Leona Schillera w Łodzi regulują odrębne przepisy.

§ 8. Wniosek o udzielenie zezwolenia (§ 1) na produkcję filmów powinien w szczególności zawierać:

- 1) imię i nazwisko osoby fizycznej i miejsce zamieszkania bądź nazwę jednostki organizacyjnej (organizacji, osoby prawnej), jej siedzibę, określenie zadań statutowych, imiona i nazwiska osób upoważnionych do działania w jej imieniu i oznaczenie organu nadzorującego,
- 2) określenie zamierzonego zakresu produkcji pod względem rodzajowym, tematycznym, technicznym i ilościowym,
- 3) stwierdzenie, czy produkcja prowadzona będzie na własny rachunek lub na zlecenie i koszt innych osób fizycznych, prawnych bądź jednostek organizacyjnych (organizacji); w razie realizacji filmu na zlecenie i koszt osób prawnych bądź jednostek organizacyjnych (organizacji) należy wskazać przewidzianych zleciodawców,
- 4) wskazanie osób, które mają realizować filmy.

§ 9. Naczelnny Zarząd Kinematografii uprawniony jest do kontroli przestrzegania warunków określonych w wydanym zezwoleniu na produkcję filmów.

§ 10. Zezwolenia na produkcję filmów, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów, pozostają w mocy, jeżeli nie są sprzeczne z przepisami niniejszego zarządzenia.

§ 11. Traci moc zarządzenie nr 18 Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1953 r. w sprawie produkcji filmów przeznaczonych do publicznego wyświetlania (Monitor Polski Nr A-17, poz. 238).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: *L. Motyka*

OBWIESZCZENIE POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACYJNEGO

z dnia 9 lutego 1965 r.

w sprawie ogłoszenia ustanowionych Polskich Norm.

Na podstawie art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o normalizacji (Dz. U. Nr 53, poz. 298) Polski Komitet Normalizacyjny podaje do wiadomości, co następuje:

§ 1. Ustanowione zostały następujące Polskie Normy (PN):